

[Indenrigsministeren.]

er gjort en for Købstadforvaltningen nyttig Gerning. Det glædede mig ogsaa meget, at denne Betragtning fandt Tilslutning hos det ærede 10de Medlem for 2den Kreds, (H. P. Jensen), som under sine Udtalelser udtrykkelig pegede paa, at der blandt alle i dette Spørgsmaal kyndige var Enighed om, at Indenrigsministeriet fortsat skal have et vist Indseende med Kommunerne, altsaa ogsaa med Købstadkommunerne. Erfaringerne lærer os da ogsaa andetsteds fra, ikke mindst fra vort nordlige Naboland Norge, hvilken Betydning et virkelig effektivt Samarbejde mellem Kommune og Indenrigsministerium har, naar det gennemføres paa forsvarlig Maade; man har gjort bitre Erfaringer andetsteds med Hensyn til Følgerne af, at et saadant Samarbejde svigter, og vi har for øvrigt ogsaa her i Landet Eksempler, der kan hentes fra i det mindste et Par Købstadkommuner, paa, at en for imødekommende Stilling fra Indenrigsministeriets Side — under Hensyn til Særforhold, som har gjort sig gældende — kan føre ud i overordentlig store Vanskeligheder for saadanne Købstæder, samtidig med at det fører ud i Forpligtelser, som Staten kan blive nødt til at tage paa sig, og som derigennem paatvinger den almindelige Skatteyder her i Landet en Del af den Byrde, som alene Skatteyderne indenfor den paagældende Købstad i Virkeligheden havde Pligt til at bære.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stevns) var af den Opfattelse, at man ved en Revision af Købstadlovgivningen i selve denne Lov burde fastlægge Valgperiode og Funktionstid for de mange forskellige Tillids- og Tilsynsmænd, som Byraadene udpeger, Hegnssynsmænd, Maskintilsynsmænd, Medlemmer af Skolekommissioner og mange andre, som det ærede Medlem i denne Forbindelse nævnte. Saadanne Valgperiode og Funktionstider fastsættes i de forskellige Love, som omhandler disse Tilsynsmænds Virksomhed. Det er muligt, at det vilde være naturligt at samle dette i Købstadkommunalloven — jeg skal intet som helst have imod en Forhandling derom. Kun tør jeg pege paa, at dette kan føre til, at Forandringer ikke sjældent maa foretages paa det paagældende Punkt i Købstadkommunalloven, efterhaanden som Udviklingen kan gøre Ændringer i Valgperioder og Funktionstider for de paagældende Personer ønskelige.

Det ærede Medlem nærede Betænkelighed ved, at det i Lovforslagets § 16

bestemmes, at Valget af Fattigforstandere er afhængigt af, at de valgte er villige til at paatage sig Hvervet. I den gældende Købstadkommunallov siges det derom, at dette Hverv, Hvervet som Fattigforstander, kan overdrages ulønnede Mænd udenfor Byraadet, saafremt man i Vedtægterne indfører Bestemmelse derom, og i Udtrykket, „at det kan overdrages ulønnede Mænd udenfor Byraadet“, ligger efter min Mening, at en Tvang paa dette Omraade ikke er gennemførlig. Derfor siges det ogsaa i Bemærkningerne til § 16 i Lovforslaget her, at man udtrykkelig har slaaet fast, at det drejer sig om et frivilligt Hverv. Man har udtrykkelig slaaet det fast. Det vil jo sige, at der paa dette Punkt har været Tvivl; nu ønsker man at fjerne denne i Overensstemmelse med den Hensigt, som den paagældende Bestemmelse i Købstadkommunalloven har haft. Medlemsskabet af Havneudvalgene har hidtil været afhængigt af de valgte frie Villie for deres Vedkommende, som vælges udenfor Byraadet. Jeg skal henvise til Bestemmelsen i Købstadkommunallovens § 5, 1ste Stykke, og for Havneudvalgsmedlemmernes Vedkommende til 2det Stykke, der angaar saadanne Medlemmer, som i Henhold til Vedtægtsbestemmelser derom indvælges i kommunale Udvalg til Trods for, at de staa udenfor Byraadets Kreds, og hvor Frivilligheden udtrykkelig er fastslaaet.

Jeg maa udtrykke min Tilfredshed med, at Bestemmelsen i § 20, 1ste Stykke, om Byraadenes Repræsentation i Kirkebestyrelserne har fundet almindelig Tilslutning. Det havde jeg i og for sig ogsaa ventet i det høje Ting, fordi denne Bestemmelse er Udtryk for et almindeligt Ønske indenfor Flertallet af Kommunalbestyrelserne, et Ønske, som fra alle Sider er fremført med saa megen Styrke, at jeg har ment, det burde imødekomes. Bestemmelsen derom er optaget i § 20, 1ste Stykke. Men jeg er jo særdeles vel vidende om, at lige saa stor Tilfredshed, som der er i kommunale Kredse, lige saa megen Utilfredshed er der i vide kirkelige Kredse med Bestemmelsen; derfor udtalte jeg ved Lovforslagets Fremsettelse, at den paa ingen Maade maatte opfattes som et Ultimatum fra min Side, men at jeg var overordentlig villig til en Forhandling om Sagen. Det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Tvede) var, selv om han ikke udtrykkelig tog Afstand fra Bestemmelsen, dog noget i Tvivl om dens Hensigtsmæssighed og pegede navnlig paa, at han var usikker med Hensyn til, om man derved vilde opnaa nogen Udgiftsfor-